

Od onod prihajajo na ladjah v Ister in v pokrajine tam ležeče. Zakaj od Pamporta teče reka za ladje pripravna, ktera iz Ilirije teče in se v Savo izliva, torej se blago lahko k Panoncem in Tauriščanom spravljaja.

In zopet v sedmi knigi govori sledeče (Strab. Geog. VII.): „Posidoni pravi, da so Boji nekda v herkinskih lesih prebivali, in od Cimbrov, ko so v tiste kraje prišli, stirani bili do Istra, do galiških Skordiskov dalje do Teuristov in Tauriskov tudi galiških rodov“.

To so imenitniše besede o Tauriščanih, ktere se pri Strabonu najdejo. Iz vsih teh se vidi, da so dvojni Tauriščani bili, česar, kolikor mi je znano, razuu Schönleba, noben zgodovinoslovec ni porajtal. Perve Tauriske najdemo v sosesčini Skordiskov. Ker pa so Skordiski po Strabonovi pripovedi doli od Segeštike do Tribalov in Mysiov živeli (Strabo Geog. VII.) in v dežele Poeonov in Trakov segali, so njihovi sosedi Tauriski tudi mogli na dolnji Savi, Dravi in Dunaju stanovati, in zares najdemo mesto po njih imenovano Taurunum, nekda ležeče med današnjim Zemunom in Beligradom. Dalje pravi Strabon, da so se Boji, Skordiščani in Tauriski, kateri so bili celtiškega plemena z Bastarni, Traki in Mysiani zmešali; to zopet kaže na iztočnojužno lego in sicer za slavenskimi Panonci, ker Strabon veli, da se je blago po Savi k Panoncem in Tauriščanom vozilo. Boji so bili, kar je Strabon po ne pravem iz Posidonia spisal, od Cimbrov k gališkim Skordiškom in Tauriskom stirani in sicer do Istra, tedaj je Strabon zopet lego Tauriskov na Istri poznamljal.

Ali on pravi tudi, da k Noričanom spadajo tudi Tauriski in da Tauriščani niso dali kopati zlata Rimljanom, ktereja je posebno dosti okoli Akvileje bilo, in da je Nauportum mesto Tauriščanov (Strab. Geog. VII.). O Strabonovem času, kateri je še do prvih let vladanja Tiberijevega živel, še niso te pokrajine, ker so samostalne bile, imele rimskega politiškega razdeljenja. Vendar je iz Strabonovih besed viditi, da so drugi Tauriščani tudi v kranjskih planinah živeli in se med Noričane šteli. Ker pa nam Strabon dolnje Tauriske lepo razločuje in očitno pravi, da so bili Kelti, od gornjih pa ne pové kakšnega naroda da so bili, temoč samo pripoveduje, da k Noričanom spadajo; ali tudi od Noričanov, ktere je vendar poznal, ne pravi, da so bili Kelti, ter tudi gotovo gornji Tauriščani nikdar niso Kelti bili, temoč Slovenci *). (Dalje sledi.)

Slovanski popotnik.

* Društvo za jugoslavensko povestnico bo izdalo izvirne listine, ki se tikajo zgodovine, pod naslovom: „Scriptores rerum illiricarum“, za kateri namen je dobilo od visoke banske vlade 600 fl. pomoči.

* V društvo sv. Mohora je dosihmal že zapisanih 915 udov; za društveno matico se je nabralo 79 fl. 14 kr.

*) V članku „Živatovo častje“ v „Glasniku slovenskega slovstva“ še nisem mogel za gotovo Tauriščanov za rod slovenski oglašiti, ker še nisem vsih potrebnih dokazov imel. Moje potovanje po deželah nekdanjih Tauriskov mi je še le potrebne dokaze pripravilo. Dolgo sem se tudi bojeval sam seboj zavoljo Bojev in sem mislil, da med trojimi Boji italjskimi, panonskimi in bohemskimi, bi znal kateri slovenski biti, vendar sem se prepričal, da ni nobeden, temoč da so vsi celtiški. Zato prekličem svoje prejšnje mnenja o Bojih.

* Gosp. Januš je izdal slovník francozko-poljski in poljsko-francozki.

* V drugem oddelku 1. zvezka zgodovine od Palackega, ki je ravno v tisku, so napeljeni tudi zanimivi redi staroslovanski in zakonik serbskega cara Dušana.

* „Viestnik“ oznanuje, da je izverstni rusinski pisatelj Vasili Voljan dokončal 3. del naravospisa, ki obseže botaniko. Visoko ministerstvo je to knjigo za šole namenilo.

* V tiskarnici Mehtaristov na Dunaji se tiska: Chrestomatia cerkveno-slovanska in staroruska v prosep mladosti gornje gimnazie v c. k. avstrijskem cesarstvu. Spisal jo je Golovacký.

* Ivan Vončina je izdal spis pod naslovom: „Občina i njezino upravljanje“.

* Skorej ima na svitlo priti izdanje ruske popolne chrestomatie v 3 delih. Perva dva dela sta že dotiskana.

* Skoraj bo prišla na svitlo nova prestava imenitne ruske pesmi: Slovo o polku Igorovem z opazkam in v prestavi družih jezikov.

* Ravno se tiska povedka od izverstnega ruskega pisatelja Mihajlova pod naslovom: „Svatki“.

* Gosp. Gerbel je pripravil k tisku: Popolno zbirko lirskih pesem Schillera v ruski prestavi.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Gorice nam je gosp. dr. Strupi z velikim veseljem več pismic podal, iz katerih nam je očitno, kako lepo si prečastiti in v „Novicah“ že s pohvalo omenjeni gosp. Ferdinand Huber, c. k. svetovavec deželne sodije v Gorici, prizadeva sadjo- in murvorejo v Bovcu svojem rojstnem kraju na noge spraviti, v katerem blagem prizadevanju ga krepko podpirata ondašnji gosp. tehant Janez Vogrig in gosp. A. Fr. Huber, šolski ogleda ondi. Verli gospod je naročil iz Ljubljane veliko sadnega in murvenega semena in pa bukvic za sadjo- in murvorejo, da se vse to razdeli med šolsko mladost. V poslednjem naročilu piše gosp. Huber: „Pošljite mi semena berž ko morete, da ga bo mogel za sadjorejo unet učenec o velikonočnih praznicah seboj domú vzeti in v Breginu, svojem rojstnem kraju nad Koroboridom, prvo sadjo- in murvorejo začeti in rojake svoje spodbosti k temu tako koristnemu izdelku kmetijstva. Da bi se naši deželani prav živo poprijeli sadunosnic in murv, je pa toliko bolj želeti, ker v Breginu še ni sadnih dreves in murv, čeravno je kraj ves pripraven za nje“. Kdo ne bo z živim veseljem slišal tacega lepega djanskega prizadevanja za blagor domovine, ktera v zlate bukve zapisuje možake take, ki so začetniki novih pridelkov, katerih kmetijstvo zmiraj bolj potrebuje! In taka pot je prava pot, da se razširijo dobre reči med ljudstvom, ktero se le nerado prime kaj tacega, kar že oče niso delali. Dati se mora zastonj ljudém ta in una stvar, da jo sejejo ali sadijo, in tako djansko pomagati novim rečem na noge. Očiten izgled tega imamo nad kmeti bližnje ljubljanske okolice Fužinskega grada. Gosp. Terpine, predsednik kmetijske družbe, že davnej pridelujejo belo ali burgunsko peso (Burgunderrüben) na svojih njivah, sosedje njih so zamogli že dolgo z lastnimi očmi viditi velik dobiček te pese za živinorejo — al nihče ga ni porajtal. Lani so poslali v vsako hišo nekoliko tega semena zastonj, in so kmete prosili: naj poskusijo. Pametni kmetje so poskusili in poskušnja se jim je tako dobro obnesla, da so letos iz vsih vasi tistega kraja privreli kmetje k dr. Strupi-u semena kupit, iz ktereja so lani toliko koristne pese pridelali.—Ko bi kmetijske družbe toliko premoženja imele, da bi mogle